

Brevet

På himlen lyste solen och det var sommar. I parken satt familjer med sina picknickkorgar och barn sprang omkring och lekte i gröngräset. Allt detta såg den vackra, unga kvinnan som nyligen kommit till parken. Hon slog sig ner i gräset och njöt av hur vackert allting var idag. Och hon sa till sig själv att hon älskade livet.

Ett par fjärilar flög förbi. Hon följde dem med blicken och med ett leende på läpparna mindes hon när hon som barn hade jagat fjärilar i morfars trädgård. Men det var länge sedan, och morfar var död nu.

Hon lade sig på rygg, blundade och slumrade till en kort stund. När hon sedan slog upp ögonen såg hon något svart på himlen. Det var inte stort och påminde till formen om en glipa. Hon satte sig upp och undrade var det kunde vara, för något sådant hade hon aldrig sett förut.

Efter ett tag blev glipan större, och det var som om den höll på att äta upp himlen. Ängsligt såg hon sig omkring för att se om någon annan i parken hade upptäckt den svarta glipan, som nu hade växt ännu

mer. Men ingen lade märke till den; barnen lekte i gräset och de vuxna pratade med varandra som om ingenting hade hänt.

Förstummad såg hon hur himlen förmörkades allt mer och hon kände sig för ett ögonblick rädd. Och återigen tittade hon på de andra. Men barnen bara fortsatte att leka och de vuxna pratade som de gjort förut. Den enda skillnaden var att de vuxna skrattade oftare nu.

Kvinnan gick hem och tänkte att snart bryter ovädret löst, men något oväder kom inte. Och när hon sedan låg i sin säng och såg på mörkret utanför sitt sovrumsfönster, frågade hon sig varför ingen annan i parken hade sett glipan?

Nästa morgon fick hon ett brev. Resultaten, sa hon tyst för sig själv. Och det stämde. Det var resultaten från proverna som hon hade tagit några dagar tidigare. Hon började läsa brevet, men hon hade svårt att förstå allt det som stod skrivet i det. Så började den unga kvinnan gråta. Men hon grät inte för att hon inte förstod. Hon grät för att på sista raden i brevet stod att läsa: När du kommer till lasarettet, ser vi gärna att du har med dig en anhörig.